

این نشریه از طریق ترجمه محتوای تحلیلی به بررسی مسائل زیرمی‌پردازد:
۱- سیاست‌های آمریکا در غرب آسیا
۲- مسائل داخلی رژیم صهیونیستی و گاه‌مساء داخلی آمریکا
۳- محور مقاومت، حوزه خلیج فارس، اروپا، قفقاز و آسیای میانه
۴- موضوعات مربوط به سیاست داخلی و خارجی ایران، برجام، اعتراضات مردمی و رهبری
۵- تئوری‌های منتشر شده از سوی فعالان و مقام‌های سیاسی جهان.

ما به تنهایی نمی‌توانیم با پوتین مقابله کنیم

حمایت تهران از روسیه یک امر اتفاقی نیست. ایران قدرت تجدیدنظرطلبی است که می‌خواهد بر غرب آسیا مسلط شود و به خاطر ایدئولوژی تنگ‌نظرانه و متعصبانه‌اش از مقاومت، مسیری از ریاضت تحمیلی را پیش می‌کشد. آنچه که ایرانیان به نام «محور مقاومت» می‌خوانند، واقعا محور بدبختی است و صادرات عمده ایران پهپادها، موشک‌ها، شبهه‌نظامیان و دولت‌های ورشکسته یا در حال ورشکستگی است. شاید تداوم درگیری‌ها در منطقه به نفع روسیه و ایران باشد، اما به سود ما نیست. خوشبختانه ائتلاف رو به رشدی متشکل از سعودی‌ها، اماراتی‌ها، مصری‌ها، اردنی‌ها، مراکشی‌ها، بحرینی‌ها و اسرائیلی‌ها به وجود آمده و حالا در مورد مقابله با طرح‌های ایران برای منطقه با یکدیگر همکاری می‌کنند. فرماندهی مرکزی آمریکا مکانیزمی برای حمایت از نیازهای امنیتی آن‌ها فراهم می‌کند که می‌توانند تحت آن اطلاعات، فعالیت‌های ضد تروریستی، هشدارهای اولیه، فعالیت‌های سایبری و دفاع موشکی و پهپادی خود را در هم ادغام کنند و به این ترتیب، همراه با هم امنیتی بیشتری خواهند داشت تا هرکدام به تنهایی. هرچه ما این نوع همکاری اقتصادی و تجارتی را بیشتر تشویق کنیم، مبنای قویتری برای صلح منطقه‌ای به وجود آورده‌ایم و ائتلاف قوی‌تری را تقویت کرده‌ایم که از قواعد بازی مورد نظر ما در سطح بین‌الملل حمایت می‌کند.

<https://cutt.ly/EHwh9Tw>

تنها بر اساس این خطوط تقسیم‌بندی کنیم، بسیاری از کشورهای را کنار زده‌ایم که برای تشکیل یک ائتلاف جهانی به آن‌ها نیازمندیم تا بتوانیم با چین و روسیه مقابله کنیم و نگذاریم آن‌ها قواعد خود را بر نظم بین‌الملل تحمیل کنند. ما نمی‌توانیم آن کشورهای را حذف کنیم که شاید جزو دموکراسی‌ها نباشند، اما کشورهای سازشکار نیز نیستند. به غرب آسیا نگاه کنید. بایدن به خوبی می‌داند که محروم کردن پوتین از تامین مالی این جنگ اهمیت دارد و به این دلیل، او نیازمند است جایگزین‌هایی برای نفت روسیه بیابد تا نه تنها نیازهای اروپا را برآورده سازد، بلکه بتواند از شدت انفجار در قیمت‌های انرژی بکاهد. عربستان تنها کشوری است که ظرفیت اساسی را برای افزایش تولید دارد، اما تلاش دولت برای متقاعد کردن آن و پمپاژ نفت بیشتر ناموفق بوده است. چندین عامل باعث شدند عربستان نه بگوید و یکی از مقامات ارشد این کشور اخیرا به من گفت: «شما در آمریکا می‌خواهید تا ما به درخواست شما سریعاً پاسخ دهیم، اما وقتی که ما از شما درخواستی داریم، پاسخی در کار نیست.» نفت عربستان برای چندین دهه آینده مورد نیاز است، زیرا جهان در حال مدیریت گذار از سوخت‌های فسیلی به انرژی‌های تجدیدپذیر است. عربستان از جمله کشورهای در غرب آسیاست که برای ایجاد جوامعی مدرن و انعطاف‌پذیر تلاش می‌کند و در مواجهه با ایران است که می‌خواهد درگیری‌های منطقه تداوم یابد تا از آن‌ها بهره‌برداری کند.

نشریه آنالیتیک

دنيس راس

ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، زنگ خطر را برای آمریکا و متحدان اروپایی‌اش به صدا درآورده و این حقایق را به ما یادآوری کرده که قدرت سخت مهم است، مرزها را می‌توان با زور تغییر داد، اقدام به محو کشورها مربوط به گذشته نیست و درگیری و رقابت است که چشم‌انداز عرصه بین‌الملل را برای مدتی قابل پیش‌بینی در آینده ترسیم می‌کنند. اگر ما بخواهیم مانع این حقایق شویم و چشم‌انداز عرصه بین‌الملل را شکل دهیم، به شراکایی نیازمندیم. بسیاری از کشورها در جهان غرب از تجاوز روسیه و جنایات آن ابراز انزجار کرده‌اند، اما کشورهای غرب آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین هنوز در حاشیه قرار گرفته‌اند. به علاوه، پوتین حمایت چین و شوروهایی نظیر ایران را حفظ کرده که علاقه‌ای به پذیرفتن هنجارهایی ندارند که به نظر غرب باید راهبر رفتار بین‌الملل باشند. هم‌چنان که پوتین به جنگ خود در اوکراین ادامه می‌دهد، آمریکا باید به فکر ایجاد ائتلافی برای دوره بعد از این جنگ باشد؛ زمانی که رئیس‌جمهور روسیه تصمیم می‌گیرد به این جنگ پایان دهد، اما ما نمی‌توانیم اجازه دهیم همه چیز به روال قبل بازگردد. بسیج دموکراسی‌های اروپا و آسیا فقط یک شروع است. جو بایدن اغلب در مورد قرار گرفتن در نقطه عطف مبارزه بین دموکراسی‌ها و مستبدین حرف می‌زند، اما اگر ما جهان را

رصد اندیشکده‌های آمریکایی

ایران هسته‌ای
والزامات حفاظت
از نظامروزنامه الشرق الاوسط
مصطفی فحس

رهبر پیشین کره شمالی، کیم جونگ ایل، هیچ جایگزینی برای گزینه هسته‌ای جهت محافظت از نظام خود نداشت. تا سال ۱۹۹۴، سالی که او قدرت را به دست گرفت و جانشین پدرش شد، پیونگ‌یانگ حمایت توسط شوروی را از دست داد و زیربنای ایدئولوژیک نظام کره شمالی از درون تهدید شد، که باعث ایجاد ارتباطی بین دستیابی به سلاح‌های هسته‌ای و اعتقاد به اینکه این سلاح تنها وسیله بازدارندگی است. شد. این انتخاب باعث انزوای بیشتر کره شمالی از سایر نقاط جهان شد. نظام ایران از سال ۲۰۱۱ در حال گذراندن یک مرحله دگرگون‌کننده برای کشور و منطقه خود بوده است و به دنبال حفاظتی برای نظام سیاسی خود و جذابیت ایدئولوژی خود است. نظام حکومتی ولایت فقیه در داخل کشور به شدت تحت نظارت است و اکثریت در ایران، مخالف نظام و ایدئولوژی آن هستند. بنابراین باید منبعی از قدرت برای محافظت از خود بیابد، به ویژه که ولایت فقیه پس از [آیت‌الله] خامنه‌ای منبع اصلی مشروعیت نمادین را از دست خواهد داد و جایگزینی او دشوار خواهد بود. و بنابراین، نظام ایران تصمیم گرفت با انجام دو کار، منابع قدرت خود را تقویت کند. اولاً ایدئولوژی خود را بر دولت و جامعه تحمیل کرد و ثانیاً تأثیر خود را بر دولت‌ها و ملت‌های همسایه تحمیل کرد. با این حال، این هانتیج می‌گیرند که به یک بازدارنده قوی برای محافظت از خود در برابر مداخلات خارجی نیاز دارند. در چندین مقطع سیاسی، شاهد این بودیم که مقامات ایرانی استدلال می‌کنند که دستیابی به سلاح هسته‌ای حیاتی است. نظام در حال تقلا برای انتخاب بین مدل کره شمالی و پاکستان است. در مورد اولی که دلالت بر انزوای ایران و ایرانی دارد، شرایط اجتماعی، فرهنگی و جغرافیایی آن وجود ندارد. در مورد دومی، شرایطی که پاکستانی هادر آن تصمیم خود را گرفتند کاملاً متفاوت است. پاکستان نیاز به ایجاد توازن ترور با رقیب خود، هند داشت و بر اساس دلایل ایدئولوژیک از بمب هسته‌ای خود حمایت مردمی ایجاد کرد. علاوه بر این، درگیری‌های منطقه‌ای و موقعیت ژئوپلیتیکی پیرامون آن، ورود آن به باشگاه هسته‌ای را تسریع کرد. این معضل ایرانی هاست. آن‌ها خود را بین ناپایداری و انزوای ایران و دشواری امتیاز دادن برای دستیابی به بمب هسته‌ای، گرفتار می‌بینند.

آینده
در حال
تغییر
ایرانروزنامه عرب نیوز
دانیال قلیلات خطیب

دیدار رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه، از عربستان در ماه گذشته شروع دوره تازه‌ای از همکاری بین دو کشور است. امارات زمانی دشمن ترکیه بود و حالا دوست این کشور است. در همین حال، آمریکا متوجه جنگ در اوکراین است و احیای توافق هسته‌ای با تهران که چند هفته قبل فریب‌الوقوع به نظر می‌رسید، حالا دست‌نیافتنی شده است. تمامی این اتفاقات برای ایران چه معنایی دارند؟ تغییرات بنیادینی در منطقه در حال رخ دادن هستند. جریان اصلی از انحلال محورها با به اصطلاح «بهار عربی» در سال ۲۰۱۰ شروع شد و ترکیه در آن جریان از جنبش‌های اسلام‌گرا حمایت می‌کرد و عربستان و امارات به شدت مخالف آن بودند. اما همه چیز اخیراً تغییر کرده است. عامل اصلی این تغییر، تشخیص آنکارا در مورد این واقعیت است که حمایتش از اخوان المسلمین کار بی‌بهره‌ای است، زیرا روایت آن متزلزل شده و موج اسلام‌گرایی محبوبیت مردمی خود را از دست داده و دیگر تهدیدی برای کشورهای خلیج فارس نیست. دولت اردوغان تشخیص داد که خصومت با عربستان و امارات نتیجه معکوس دارد و تأثیر منفی بر اقتصاد ترکیه می‌گذارد، به خصوص که ارزش پول این کشور در حال سقوط است. ترکیه با عربستان و امارات آشتی کرد و این موضوع در تنش‌زدایی نسبت به درگیری‌های منطقه نمودار شده است. با وجود اینکه مواعی در راه فرایند صلح تحت رهبری سازمان ملل در لیبی وجود دارد، اما نشانه‌هایی از پیشرفت دیده می‌شوند. همه این موارد خبرهای بدی برای ایران است که راه خود را در درگیری‌ها پیش می‌برد. رقابت بین ترکیه و اعراب فضای مانور به ایران می‌داد، اما حالا این رقابت در حال از بین رفتن است و کار بر نظام جمهوری اسلامی سخت شده است. علاوه بر این، ایران دیگر در کانون توجهات جهانی نیست. آمریکا مشغول اوکراین است و به نظر می‌رسد که به قدر کافی به هوی و هوس‌های

ایران توجه داشته است. دولت بایدن آماده احیای توافق هسته‌ای بود، اما ایرانی‌ها در آخرین لحظه خواستار حذف سپاه پاسداران از فهرست سازمان‌های تروریستی خارجی آمریکا شدند. با این حال، ایران دیگر گل سرسبد ژئوپلیتیک جهانی نیست و به نظر می‌رسد که قدرت خود را برای باج‌خواهی از جامعه بین‌الملل از دست داده باشد. نگرانی جهانی از تشدید تنش‌های روسیه در مرز شرقی ناتو جایگزین نگرانی‌اش از تبدیل شدن ایران به یک قدرت هسته‌ای شده است. بعید است که ایران به باشگاه آشتی با ترکیه، قطر، عربستان و امارات بپیوندد. مذاکرات بین عربستان و ایران در عراق فقط در خصوص موضوعاتی تاکتیکی نظیر تعداد زائران ایرانی در مراسم حج و عمره و بازگشایی سفارت‌خانه‌هاست و هیچ پیشرفتی در سطح استراتژیک رخ نداده، زیرا هر دو کشور اهداف متفاوتی را دنبال می‌کنند. ایرانی‌ها از این موضوع ناراحت هستند که نزدیکی احتمالی اعراب به ترکیه باعث انزوای بیشتر منطقه‌ای و بین‌المللی آن‌ها می‌شود.

ایران می‌خواهد نفوذش را در منطقه گسترش دهد. این کشور به دنبال خروج کامل آمریکا از غرب آسیاست، در حالی که کشورهای منطقه حضور آمریکا را سپری در برابر سلطه ایران می‌دانند. ایران می‌خواهد از منطقه منتفع شود، فشارش را حفظ کند و به تهدیدهایش ادامه دهد. نفوذش عراق را تهدید می‌کند؛ جایی که به نظر می‌رسد تهران کنترلش را بر دولت آن از دست داده است. پس بهترین کاری که ایران می‌تواند انجام دهد، این است که مانع تشکیل دولتی جدید شود. ایران از دست دادن نفوذ خود را با به کارگیری قدرت سخت جبران می‌کند. این کشور پایگاهی را برای حماس در لبنان ایجاد می‌کند. ایران می‌داند که آشتی فعلی به نفعش نیست، زیرا سیاست‌های هماهنگی را در پی دارد که نفوذش را در سوریه، عراق و لبنان تضعیف خواهد کرد.

با این حال، همه خبرها هم برای ایران بد نیستند. روسیه به دلیل جنگ اوکراین دچار انزوای بین‌المللی شده و به ایران بیشتر از گذشته نیاز دارد. آیا توافق مسکو و تل‌آویو هم چنان به اسرائیل اجازه خواهد داد تا به اهداف ایرانی در داخل سوریه حمله کند؟

<https://cutt.ly/cHwkk3p>

<https://cutt.ly/VHq9l13>

زمان آن فرارسیده که باید مذاکرات وین را متوقف کند

روزنامه عرب نیوز
لوک کافی |

در جبهه سیاست خارجی، کاخ سفید تمام تلاش خود را برای جلوگیری از رویارویی‌های ژئوپلیتیکی بزرگ انجام داده است تا بتواند بر برنامه داخلی خود متمرکز بماند. با این حال، همانطور که بحران افغانستان در سال گذشته و جنگ اوکراین در سال جاری نشان می‌دهد، رئیس‌جمهور آمریکا باید برای هر گونه بحران جهانی آماده باشد. در حالی که بایدن بر اساس برنامه سیاست خارجی خود انتخاب نشد، او به شدت در مورد یک موضوع سیاست خارجی مبارزات انتخاباتی انجام داد که یکی از آن‌ها بازگشت مجدد به توافق هسته‌ای با ایران بود. زمانی که بایدن در ژانویه ۲۰۲۱ وارد قدرت شد، آمریکا از اعتماد قوی به شرکا و متحدان خود در سراسر غرب آسیا برخوردار بود. اکنون، با گذشت ۱۶ ماه از دولت بایدن، تجاوزگری ایران در سراسر منطقه کنترل نشده است. با این حال، کاخ سفید با سه چالش عمده در حصول اطمینان از یک توافق جدید روبروست و همه از عدم اعتماد ناشی می‌شود. با در نظر گرفتن همه چیزهایی که در منطقه می‌گذرد، از برنامه هسته‌ای ایران، جنگ در سوریه و یمن، رفتار ناوگان ایرانی در خلیج فارس، و حملات پهپادی و موشکی با لستیک تحت حمایت ایران علیه عربستان و امارات، مورد اصلی این است که بایدن مورد اعتماد شرکای آمریکا در غرب آسیا نیست. رهبران منطقه به این فکر می‌کنند که آیا می‌توانند به کاخ سفید برای کمک به ایجاد ثبات و امنیت در منطقه اعتماد کنند یا باید تعامل بیشتر با دیگر قدرت‌های جهانی، مانند چین و روسیه را در دستور کار قرار دهند. مانع دوم این است که در مذاکرات هسته‌ای در وین نمی‌توان به روسیه اعتماد کرد. مسکو از ابتدا نقش مهمی در این روند ایفا کرده است. ایرانی‌ها می‌دانند که دولت بایدن به دنبال یک توافق است. در ماه‌های اخیر، ایران به فریب دادن کاخ سفید با پیشنهاد قریب الوقوع بودن توافق جدید ادامه داده است، بدون اینکه برنامه‌های خاصی را دنبال کند. تازمانی که کاخ سفید مشتاق‌تر از ایران برای رسیدن به برجام باشد، انتظار نداشته باشید که در مذاکرات پیشرفتی حاصل شود. زمان آن فرارسیده است که بایدن از مذاکرات خارج شود و اعتماد و اطمینان به متحدان منطقه را احیا کند.

<https://cutt.ly/kG69uNr>

مشکل «جهان آزاد»

دچار گسست شد. عادی‌سازی جنگ سرد و شکاف بین چین و شوروی باعث شده بود تا چنین به نظر برسد که اعتبار و یکپارچگی جهان کمونیست کمتر شده است. اهمیت روزافزون کشورهای در حال توسعه باعث شد تا حوزه دیگری به نام «جهان سوم» به رسمیت شناخته شود. حالا «جهان آزاد» بار دیگر به سر زبان‌ها افتاده است و به نظر می‌رسد که در شکل فعلی‌اش با ایده غرب هم‌پوشانی داشته باشد. در عین حال، جنگ اوکراین شکاف دائمی بین دو وجه از وحدت و جهان‌گرایی غربی آشکار کرده است. امکان دیگر این است که «جهان آزاد» به عنوان برجستگی برای یک طرف درگیری بین دموکراسی‌ها و مستبدین به کار رود و این چیزی است که دولت بایدن خیلی به آن استناد می‌کند. مشکل اینجاست که استبداد در همه کشورها و از جمله خود آمریکا یک بیماری در شرف تکوین است. شاید احیای مفهوم جهان آزاد زودگذر باشد. تلاش‌ها برای به کار گرفتن این مفهوم در جریان جنگ به اصطلاح علیه تروریسم هیچگاه نتیجه نداد. مقوله‌های خطابی سستی و رخت خاص خود را دارند. تعهد مجدد به تعریف سلبی از جهان آزاد همان مشکلات قبلی را به وجود می‌آورد که عبارتند از: تاکید بر جنگ‌های خارج از کشور به عنوان آزمون‌هایی تعیین‌کننده، عدم توانایی برای قالب‌بندی اهداف عمومی در عبارات و اصطلاحاتی مثبت و تکیه بر اینکه دشمن یک شر دائمی است.

<https://cutt.ly/nHwcfRA>

جهانی شود، علی‌رغم این که نگرانی‌ها در مورد تعهدات بیش از حدش رو به افزایش بود. نقص دیگر در دکترین جهان آزاد این بود که جایی برای مفهوم عدم تعهد نداشت. پیش‌فرض آمریکا این بود که تمامی کشورهای خارج از بلوک کمونیستی متعلق به جهان آزاد هستند. با این حال، کشورهای خارجی در برابر درخواست به جانبداری (از آمریکا) مقاومت می‌کردند که این موضوع خطر درگیری با این کشور را به دنبال داشت. یکی دیگر از مشکلات همیشگی این بود که آمریکا نتوانست یک ایدئولوژی مثبت برای مفهوم جهان آزاد ایجاد کند. گزارش کنگره در سال ۱۹۴۸ پیام روشنی در خصوص مقابله با تبلیغات شوروی داشت و می‌گفت: «یکی از عوامل ضعف روحیه در جهان غیر کمونیستی و تقویت روحیه در دنیای کمونیستی، شفافیت ایده‌های آن‌ها و مبهم بودن ایده‌های ما است.» آمریکا نتوانست ایمان مشترکی را در جهان غیر کمونیستی تقویت کند و این امر باعث شد تا سیاست‌گذاران در موقعیت متناقض ترسناکی قرار گیرند و از هرگونه کاهش آشکاری استقبال کنند که در تهدید شوروی دیده می‌شود. گزارش شورای امنیت در سال ۱۹۵۱ نگرانی شدیدی را در مورد موفقیت کرملین برای به راه انداختن «کارزار صلح» بیان کرد. کرملین غرب را در این کارزار متهم می‌کرد که برای جنگ مسلح می‌شود و خواهان جرم‌انگاری در خصوص تسلیحات هسته‌ای شده بود. جهان آزاد طی دهه ۱۹۶۰ و بنابر سه محور

نشریه فارن افزر
پیتر سلزکین |

تهاجم روسیه به اوکراین مفهوم «جهان آزاد» را دوباره احیاء کرده است. بازگشت به مفهوم جهان آزاد پیام‌هایی دارد که فراتر از حوزه خطابی است. تعهد آمریکا به رهبری جهان آزاد از اواخر دهه ۱۹۴۰ تا اواسط دهه ۱۹۶۰ برخی محدودیت‌های ناخواسته را برای سیاست‌گذاری ایجاد کرد. قبل از این که ما اسیر این مفهوم شویم، باید آگاهانه و برای نخستین بار به بنیادهای سیاست خارجی جهان آزاد توجه کنیم. هری ترومن، رئیس‌جمهور وقت آمریکا، در ۱۲ مارس ۱۹۴۷ از کنگره خواست تا از بسته حمایتی از یونان و ترکیه حمایت کند. قصد این بسته حمایتی جلوگیری از گسترش نفوذ شوروی در جنوب شرق اروپا بود. استناد به تهدید فراگیر کمونیستی باعث افزایش حمایت از لایحه کمک‌های دولت شد. فرمول کلی در آن زمان مشهور به دکترین ترومن شد و حرف از تعهدات پایدار و جهانی می‌زد که کاخ سفید قصد اجرای آن‌ها را نداشت. قانون امنیت متقابل در سال ۱۹۵۱ تصویب شد و سیاست خارجی جهان آزاد را نهادینه کرد و اقدامات کمکی نظامی و اقتصادی کشور را در برنامه‌های واحد ترکیب نمود. جهان‌گرایی ضمنی در دکترین ترومن به سیاست رسمی تبدیل شد. ترکیبی از جهان آزاد و جهان غیر کمونیستی منجر به مشکلات دامنه‌دار شده بود. گذشته از هر چیز، این موضوع باعث شد تا آمریکا ملزم به سیاست تعهد

رصد اندیشکده‌های آمریکایی

پایان
بی‌طرفی
شمال اروپا

نشریه استراتژیست
پاولینا نویدینگا

«عدم تعهد در زمان صلح، بی‌طرفی در زمان جنگ» نه تنها دکترین امنیتی سوئد در طول جنگ سرد بود، بلکه هویت ملی و درک سوئدی‌ها از خودشان را نیز شکل داد؛ اما تجاوز روسیه به اوکراین خیلی زوده‌به‌موقع سنتی عدم تعهد این کشور خاتمه داد و باعث شد تا این دو کشور درخواست عضویت در ناتو را به جریان بیاورند.

ماگدالنا اندرسون، نخست‌وزیر سوئد از حزب سوسیال دموکرات، در هشتم مارس گفت که درخواست عضویت در ناتو «در شرایط فعلی، بیشتر این منطقه از اروپا را بی‌ثبات می‌کند و تنش‌ها را افزایش می‌دهد.» او این حرف را دو هفته پس از این گفت که ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، جنگ علیه اوکراین را به راه انداخته بود. بسیاری از مفسرین راست میانه بلافاصله او را متهم به پذیرش نگرش پوتین کردند و اینکه پیوستن به ناتو از سوی یک کشور مستقل، به منزله تحریک روسیه است. اما حالا پیام‌های قوی از درون سوسیال دموکرات‌ها شنیده می‌شود مبنی بر اینکه

ممکن است سوئد در نشست ژوئن ناتو در مادرید، درخواست عضویت خود را مطرح کند. اقدامات طرفداران ناتو در کشور همسایه، فنلاند، نیز بر بحث امنیتی سوئد تأثیر گذاشته است. آسیب‌پذیری فنلاند در برابر اتحاد جماهیر شوروی و بعد روسیه تا مدت‌ها دلیل مهم سوئد برای عدم تعهد بود، زیرا سیاست‌گذاران چنین تصور می‌کردند که اگر سوئد به ناتو بپیوندد، فنلاند تحت کنترل کرملین در خواهد آمد. سوئد سال‌هاست که در زمینه همکاری امنیتی با فنلاند سرمایه‌گذاری سنگینی کرده است.

عدم تعهد و بی‌طرفی از نظر سوئد فقط یک فضیلت مقبول نبود، بلکه طبق این تصور بود که چنین سیاست‌هایی در طی جنگ‌های قرن بیستم و اوایل قرن بیست و یکم به نفع سوئد بوده است. البته واقعیت‌ها چندان مطابق این لفاظی‌ها نیست. سوئد در جریان جنگ جهانی دوم واقعا بی‌طرف نبود، بلکه امتیازات مهمی را به آلمان نازی داده بود. سوئد کمی بعد از آن جنگ به درخواست‌های کرملین تن داد و علاوه بر دیگر مماشات‌های شرم‌آور، سربازانش را از کشورهای بالتیک خارج کرد و

این کشورها را به اتحاد جماهیر شوروی سپرد. سوئد در عمل بی‌طرفی را کنار گذاشته و گام‌های مهم‌تری را برای دور شدن از عدم تعهد برداشته بود. این کشور از سال ۱۹۹۵ و به عنوان یکی از اعضای اتحادیه اروپا پیوندهای سیاسی و اقتصادی با دیگر اعضا برقرار کرد و از سال ۲۰۰۹ به بند همبستگی اتحادیه اروپا پیوست که همه اعضا را موظف می‌کند در صورت حمله مسلحانه به دیگر کشورهای این نهاد، به آن‌ها کمک کنند، هر چند این کمک لزوماً به معنای کمک نظامی نیست. سیاست بی‌طرفی سوئد در طی جنگ سرد مستلزم نیروهای دفاعی قوی و هزینه‌های نظامی تا ۲ درصد از تولید ناخالص داخلی بود. این کشور چهارمین نیروی هوایی بزرگ دنیا را داشت و قادر بود تقریباً طی چند روز، تمامی مردان آماده به خدمت خود را بسیج کند. هر چند که سوئد فناوری نظامی خود را پس از جنگ سرد حفظ کرده، اما لغو سربازی اجباری و تغییر تمرکز ارتش به سمت ماموریت‌های خارج از کشور باعث شد تا قابلیت‌های دفاعی آن تضعیف شود. سربازی اجباری اخیراً از سر گرفته شده و دفاع ملی هم به دنبال تجاوز

روسیه برنامه کاری شلوغی دارد. سوکر گورنسن، فرمانده ارشد نظامی وقت، در سال ۲۰۱۳ علناً اعتراف کرد که سوئد می‌تواند در برابر حمله «چند هفته مقاومت کند و ما بعد از این نیازمند به کمک دیگر کشورها هستیم.» اندرسون بعد از شروع جنگ اوکراین اعلام کرد هزینه نظامی سوئد تا ۲ درصد از تولید ناخالص داخلی افزایش می‌یابد.

با وجود اینکه برنامه‌های دفاعی سوئد به میزان قابل توجهی به کمک‌های دیگران وابسته است، اما این کشور از تضمین امنیت جمعی مندرج در ماده ۵ پیمان آتلانتیک شمالی برخوردار نیست و به نظر می‌رسد که تجاوز روسیه فقط در مرزهای اعضای کامل ناتو متوقف می‌شود و نه شرکای این ائتلاف مثل اوکراین و گرجستان.

مردم سوئد فکر می‌کنند پیوستن به ناتو دیگر چندان کافی نیست. با توجه به این تغییر در احساسات عمومی است که می‌توانیم انتظار داشته باشیم سوئد برای یک بار و همیشه به شعار بی‌طرفی و عدم تعهد خود پایان دهد.

<https://cutt.ly/WHwQbFc>

سایر حوزه‌ها

اگر ایران حسن نیت داشته باشد، مذاکرات به نتیجه می‌رسد

شبکه خبری صدای آمریکا

سخنگوی وزارت خارجه آمریکا درباره سفر هماهنگ کننده مذاکرات احیای برجام به تهران گفت: «دولت باید از تلاش‌های انریکه مورا برای پایان موفقیت آمیز این مذاکرات حمایت می‌کند.» ند پرایس در پاسخ به اینکه آمریکا در این سفر چه انتظاری از انریکه مورا دارد، افزود: «واشنگتن در تماس نزدیک با مورا بوده و هماهنگی‌های نزدیکی میان دو طرف صورت می‌گیرد.» او با ابراز امیدواری درباره پایان مذاکرات احیای برجام تصریح کرد: «اگر ایران حاضر باشد با حسن نیت به مذاکرات ادامه دهد، می‌شود این گفت‌وگوها را به سرعت به پایان رساند.» وی همچنین افزود: «تا زمانی که به نفع امنیت ملی ما باشد، در پی احیای برجام هستیم، اما اگر ادامه مذاکرات یا احیای توافق با منافع ملی آمریکا در تضاد باشد، تصمیم جدیدی خواهیم گرفت.» جوزپ بورل، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، هفته پیش گفته بود: شاید سفر مورا به تهران «آخرین تیر ترکش» برای به نتیجه رسیدن مذاکرات هسته‌ای با ایران باشد.

<https://cutt.ly/nHq8nCn>

بحران اوکراین، امنیت اروپا را بر سر دو راهی قرار داده است

شبکه خبری العربیه

چین که از همگرایی روزافزون میان کشورهای اتحادیه اروپا و آمریکا در چارچوب پیمان آتلانتیک شمالی «ناتو» و همچنین پیمان استراتژیک جدید بین آمریکا، استرالیا و بریتانیا موسوم به «آکوس» در حوزه اقیانوس آرام به طور فزاینده‌ای نگران شده، در جدیدترین موضع‌گیری‌های خود در قبال بحران شرق اروپا در سایه تهاجم نظامی روسیه به اوکراین، تأکید کرد که امنیت اروپا باید به دست خود اروپایی‌ها اداره شود. در همین راستا، هوآ چونینگ، سخنگوی وزارت خارجه چین، ضمن هشدار نسبت به جدی بودن شرایط کنونی، تأکید کرد که بحران اوکراین، امنیت اروپا را بر سر دو راهی قرار داده است. وی از طریق حساب کاربری خود در «توییتر»، استقبال پکن از تمامی تلاش‌های بین‌المللی که با هدف تحکیم صلح صورت می‌گیرد را اعلام کرد. سخنگوی وزارت خارجه چین در عین حال از طرف‌های ذیربط این جنگ خواست که از روسیه و اوکراین برای دستیابی به صلح از طریق گفت‌وگو، پشتیبانی کنند.

<https://cutt.ly/GHq427H>

ارزبای مکرور از روند طولانی پیوستن اوکراین به اتحادیه اروپا

شبکه خبری بی‌بی‌سی

رئیس‌جمهور فرانسه گفت که روند پذیرش اوکراین در اتحادیه اروپا ممکن است چندین سال و حتی چندین دهه طول بکشد. امانوئل ماکرون گفت: همه ما به خوبی می‌دانیم که روند اجازه دادن به الحاق [اوکراین] به اتحادیه اروپا چندین سال و حتی اگر حقیقت را بگویم، دهه‌ها طول خواهد کشید، مگر اینکه تصمیم بگیریم استانداردهای پیوستن به اتحادیه اروپا را کاهش دهیم. اوسولافون در لاین، رئیس کمیسیون اروپا، در جریان سفر خود به کی‌یف در ماه آوریل، پرسشنامه‌ای را برای آغاز مذاکرات جهت پیوستن به اتحادیه اروپا به ولادیمیر زلنسکی تسلیم کرد. او تأکید کرد که سند در حال انتقال پایه‌ای برای بحث در ماه‌های آینده است. بعداً، زلنسکی گفت که بخش اول تکمیل شده پرسشنامه را به ماتی ماسیکاس، رئیس هیئت اتحادیه اروپا در اوکراین تحویل داده است. او افزود که اوکراین به زودی بخش دوم پاسخ‌ها را به اتحادیه اروپا منتقل خواهد کرد.

<https://cutt.ly/EHq69XU>

قدرت نرم پس از جنگ اوکراین

داده و همدردی غرب را برای اوکراین به همراه داشته است.

کشورهای عضو سازمان ملل متحد قبلاً به محکومیت اقدامات روسیه و اخراج این کشور از شورای حقوق بشر سازمان ملل رای داده‌اند، اگرچه تقریباً یک سوم آنان از جمله بسیاری از کشورهای آفریقایی رای منتهی دادند.

هند، بزرگترین دموکراسی جهان، از انتقاد کردن از روسیه خودداری کرده است. این کشور نمی‌خواهد تامین تجهیزات نظامی ساخت روسیه را به خطر بیندازد و قصد ندارد روابط روسیه با چین را که به عنوان تهدید بزرگ ژئوپلیتیکی خود می‌بیند، تقویت کند. در مورد چین، در حالی که از رای گیری سازمان ملل در محکومیت تهاجم خودداری کرد، به حذف روسیه از شورای حقوق بشر رای منفی داد و منابع رسانه‌ای قدرتمند خود را برای حمایت از کارزار تبلیغاتی مسکو اختصاص داد.

چگونگی انجام این امر در بلندمدت تا حدی به نتیجه جنگ بستگی دارد. گاهی اوقات، تجارب کوتاه هستند. اما در حال حاضر، به نظر می‌رسد روسیه و چین قدرت نرم خود را از دست داده‌اند. در ماه‌های قبل از تهاجم، دو کشور محور خودکامگی خود را محکم کردند و چین اعلام کرد که باد شرقی بر باد غربی غالب است. امروزه جذابیت آن شعار بسیار کمتر شده است.

<https://cutt.ly/zG62UvU>

در زیر دریای بالتیک اوکراین را تضعیف می‌کند، آلمان نپذیرفت. اما در ادامه، شوک تهاجم روسیه، آلمان را به تعلیق این خط لوله وادار کرد.

زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین در استفاده از قدرت نرم مهارت ویژه‌ای دارد. تجربه قبلی زلنسکی به عنوان یک بازیگر تلویزیونی برای او مفید بوده است. او با پوشش غیررسمی و ارتباط مستمر با رسانه‌ها و مجالس غربی، موفق شده که اوکراین را به عنوان کشوری جذاب و قهرمان معرفی کند. نتیجه نه تنها همدردی غرب، بلکه افزایش قابل توجه تحویل تجهیزات نظامی مورد نیاز اوکراین را به همراه داشته است.

علاوه بر این، افشای جنایات روسیه علیه غیرنظامیان در مکان‌هایی مانند بوچا در حومه کی‌یف، قدرت نرم روسیه را کاهش

در کوتاه‌مدت، نتیجه با نیروی نظامی از جمله تجهیزاتی که توسط آمریکا، کشورهای ناتو و دیگران تامین می‌شود و همچنین با اعمال قدرت و فشار اقتصادی تعیین خواهد شد. در حالی که تهدید به تحریم‌های تجاری و مالی، پوتین را از آغاز حمله خود منصرف نکرد، تحریم‌های اعمال شده تأثیر مخربی بر اقتصاد روسیه داشته و تهدید این اهرم‌های ثانویه، کشورهایی مانند چین را از کمک نظامی به روسیه باز داشته است.

اما نکته مهم‌تر این است که قدرت نرم نیز قبلاً در مناقشات نقش داشته است. سال‌ها، مقامات آمریکایی، آلمان را تحت فشار قرار داده بودند تا پروژه خط لوله نورد استریم ۲ را رها کند و هشدار داده بودند که این پروژه، اروپا را به گاز طبیعی روسیه بیشتر وابسته و مسیر آن

نشریه استراتژیست جوزف اس‌نای

در حالی که موشک‌های روسیه شهرهای اوکراین را مورد اصابت قرار می‌دهند، و اوکراینی‌ها برای دفاع از کشورشان می‌جنگند، برخی دیگر این واقعیت را پذیرفته‌اند که قدرت توانایی تأثیرگذاری بر دیگران برای رسیدن به هدف ضروری است.

به همین ترتیب، در سیاست بین‌الملل، تأثیرات قدرت نرم آهسته و غیرمستقیم است. ما می‌توانیم فوراً تأثیر بمب‌ها و گلوله‌ها را ببینیم، در حالی که جاذبه ارزش‌ها و فرهنگ ممکن است فقط در بلندمدت قابل مشاهده باشند. نادیده گرفتن این اثرات، اشتباهی جدی خواهد بود، رهبران سیاسی مدت‌هاست که درک کرده‌اند با درست کردن فرهنگ می‌توانند قدرت ایجاد کنند.

جنگ اوکراین درس‌های زیادی به همراه دارد، زیرا این نبرد تحت سلطه قدرت نظامی سخت بوده است. ارتش روسیه از بلاروس در شمال و از کریمه در جنوب وارد کشور شدند. توانایی اوکراین برای محافظت از پایتخت خود، کی‌یف، و خنثی کردن تهاجم از شمال با اثر بخشی نظامی و اشتباهات مهاجم مشخص شد. روسیه اکنون به دنبال تصرف جنوب و شرق اوکراین است و باید دید وقایع، در این مرحله از جنگ چگونه پیش خواهد رفت.

سایر حوزه‌ها

در صورت پیوستن فنلاند به «ناتو» نظاره‌گر نخواهیم ماند

شبکه خبری العربیه

روسیه بار دیگر مخالفت شدید خود را با گسترش پیمان آتلانتیک شمالی «ناتو» که به دنبال تهاجم نظامی پوتین به اوکراین، در معرض آماج شدیدترین انتقادات مسکو قرار گرفته است، ابراز داشت. در این راستا الکساندر گروشکو، معاون وزیر امور خارجه روسیه تأکید کرد که مسکو در صورت پیوستن فنلاند به ناتو، نظاره‌گر نخواهد ماند.

گروشکو افزود: «چگونه است که سوئد و فنلاند که از منظر امنیت اروپا، دو کشور اساسی تلقی می‌شوند، اکنون قصد دارند به قلمرو «ناتو» منتقل شده و در خطر رویارویی قرار گیرند؟»

او گفت: «در صورت پیوستن فنلاند به ناتو، آن‌ها خواهند کوشید تا این کشور را نسبت به استقرار گسترده نیروهای خود در خاک فنلاند به بهانه دفاع از آن، متقاعد کنند.»

این مقام روسی همچنین اعلام کرد که «بحث و بررسی‌هایی در ناتو پیرامون استقرار نیروهای کمکی نظامی بیشتر در کشورهای حوزه بالتیک جریان دارد.»

<https://cutt.ly/RHq5a7z>

بر اساس اسناد، اوکراین قصد داشت به روسیه حمله کند

خبرگزاری اسپوتنیک

معاون اول نماینده فدراسیون روسیه در سازمان ملل گفت: اسنادی که ارتش روسیه در جریان عملیات ویژه در اوکراین پیدا کرد، نشان می‌دهد که برنامه‌های خاصی برای حمله به فدراسیون روسیه از خاک اوکراین وجود داشته است.

دمتری پولیانسکی گفت: می‌توانم بگویم که دیگر آشکار شده که ما اکنون در حال جنگ نیابتی هستیم. ناتو در حال جنگ نیابتی با روسیه است و نه برعکس. این واقعیتی است که ما با آن روبرو هستیم.

وی ادامه داد: اسنادی که ما پیدا کردیم و شواهدی که در ابتدای عملیات ویژه نظامی خود دریافت کردیم، به وضوح نشان می‌دهد که برنامه‌های خاصی برای حمله به روسیه از خاک اوکراین و همچنین حمله به دونباس وجود داشته است. اسناد ژنرال‌های اوکراینی که ما به دست آوردیم، این موضوع را نشان می‌دهد.

بنابراین، به گفته‌ی وی، روسیه نوعی حمله پیشگیرانه انجام داد.

<https://cutt.ly/4HwqBlp>

حمایت هوایی، محل عملیات نیروهای تحت حمایت ایران را هدف گرفته است

روزنامه تایمز اسرائیل

خبرگزاری دولتی سوریه حمله‌های هوایی به نزدیکی «دیر الزور» را به هیچ کشوری منتسب نکرد؛ هنوز خبری از تلفات جانی و جسمی نیست.

ارتش اسرائیل، بنا به سیاست خود، در خصوص حمله‌های معین به سوریه اظهار نظر نمی‌کند، اما پیش از این اعلان کرده که علیه گروه‌های تحت حمایت ایران که کوشیده‌اند در سوریه جای پای باز کنند، صدها حمله هوایی انجام داده است. اسرائیل گفته است که همچنین محموله‌هایی که گمان می‌رود به مقصد این گروه‌ها ارسال شده‌اند را بمباران می‌کند.

هزاران شبهه‌نظامی تحت حمایت ایران در بخش‌های گوناگون سوریه، و بسیاری در نواحی مرزی عراق، از جمله ناحیه اطراف دیرالزور گمارده شده‌اند.

ماه گذشته اسرائیل متهم شد که در سه مورد مجزا به سوریه حمله هوایی کرده، و یکی از این حملات در روشنائی روز انجام شده است.

<https://cutt.ly/oGYVnAH>

رصد اندیشکده‌های آمریکایی

مذاکرات منطقه‌ای
بایران، جایگزین
برجام می‌شود؟روزنامه ایندپیندنت
هدی رئوفا

سیاست منطقه‌ای که دولت ایران در حال حاضر برای باز کردن مسیر گفت‌وگوها با شماری از کشورهای عربی حوزه خلیج فارس دنبال می‌کند، در واقع، نظام به اصطلاح منطقه‌ای و تعامل‌های آن را که ممکن است تنش‌زایا مشارکتی باشد، آشکار می‌کند. این دیپلماسی نشان می‌دهد که چگونه تهران می‌تواند برای حرکت به حالت دیگری که جامعه منطقه‌ای نامیده می‌شود و مبتنی بر همکاری، همزیستی و منافع متقابل است، گام بردارد. از سوی دیگر، این تحول هم‌میزان تأثیر عوامل خارجی مانند ابرقدرت‌ها بر تعامل‌های منطقه‌ای که البته در مورد غرب آسیا بستگی به آمریکا دارد، مشخص می‌کند. در نتیجه، این پرسش مطرح می‌شود که آیا نتایج گفت‌وگوهای منطقه‌ای می‌تواند جایگزینی برای توافق جامع و قوی‌تری باشد که جو بایدن، در نخستین روزهای ورود به کاخ سفید آن را پیش‌بینی می‌کرد؟ البته مهم‌ترین بخش گفت‌وگوهای منطقه‌ای که در حال حاضر در منطقه جریان دارد، بین مقام‌های ارشد عربستان و هم‌تایان ایرانی آن هاست که وارد دور پنجم خود شده و از آن با عنوان گفت‌وگوهای «پیش‌رونده و مثبت» یاد می‌شود. علاوه بر آن، روابط امارات و ایران نیز از سال گذشته بهبود یافته و در حالی که عربستان در تلاش برای حل اختلاف‌ها با تهران است، رئیس‌جمهور ایران با امیر کویت نیز وارد گفت‌وگو شد و تمایل خود را برای بازگشت به روابط دوستانه قبلی اعلام کرد. با نگاهی به وضعیت کنونی ایران می‌توان گفت که عقب‌نشینی آمریکا از منطقه از یک سو و تردید در باره احتمال احیای برجام به دلیل اصرار تهران بر لزوم حذف نام «سپاه پاسداران» از فهرست سازمان‌های تروریستی و امتناع دولت بایدن از پذیرش این شرط از سوی دیگر باعث شده است که جمهوری اسلامی تصمیم به بهبود روابط با کشورهای حاشیه خلیج فارس بگیرد تا از گسترش روابط اقتصادی با آن‌ها بهره‌مند شود. اکنون با توجه به این که مذاکرات هسته‌ای به‌طور غیررسمی به بن‌بست رسیده و دیگر از لغو تحریم‌های اعمال شده علیه جمهوری اسلامی خبری نخواهد بود، به نظر می‌رسد که تهران تصمیم گرفته است تلاش‌های خود را به رسیدگی به مسائل منطقه‌ای متمرکز کند تا با توسعه تجارت با کشورهای همسایه، خسارت‌های ناشی از تحریم‌ها را جبران کند. ت. دست‌نزد.

<https://cutt.ly/RHfwJ8ae>

عربستان از آمریکا چه می‌خواهد؟

بازارها را میسر کرده و با تولید ثروت از طریق دلار باعث افزایش دارایی‌های ما شده بود، به نظر می‌رسد دیگر علاقه چندانی به حفظ و بکارگیری قدرت با هدف حفاظت از صلح و ثبات جهانی ندارد. از آمریکا درخواست تجهیز و توسعه نیروهای مسلح سعودی با تسلیحات پیشرفته را داریم تا هم بنیه دفاعی ما را قوی کند و هم آمریکا را حداقل از طریق افزایش فرصت‌های شغلی برای شهروندانش قوی نگه دارد. آمریکا که بدون ملاحظه، روابط و شراکت راهبردی دو جانبه صدساله با سعودی از جمله سرمایه‌گذاری ده‌ها میلیارد دلاری ریاض در بازار کار، بخش صنایع و حوزه تولید دانش در آمریکا را این چنین رو به فروپاشی می‌برد، نه تنها منافع سعودی بلکه منافع مردم و شاغلین آمریکایی را نیز در نظر نمی‌گیرد.

<https://cutt.ly/CHwHQX>

به سعودی در اختیار دارد. پکن برای رفع نیازهایش به انرژی، نیازمند نفت سعودی است. چین مشتاق تحویل تکنولوژی‌های پیشرفته و سامانه‌های تکامل یافته تکنولوژیک به ما است. بدون شک چین کاهش سطح روابط آمریکا و سعودی را یک پیروزی راهبردی در راستای توسعه استراتژی خود موسوم به «الگوی چینی» می‌پندارد. سعودی از تلاش آمریکا برای فروپاشی نظم جهانی که توسط خود آمریکا طی قرن گذشته بنا شد، بسیار متأسف است. و اشننگتن طی ده سال اخیر، سوریه و شبهه جزیره کریمه را تقدیم روسیه کرد و می‌کوشد با نظام فرقه‌گرای ایران که پیوسته شعار «مرگ بر آمریکا» سر داده و به دنبال تولید تسلیحات اتمی است به «توافق» برسد. آمریکا که زمانی توسط نظم جهانی به دانش، امنیت و قدرت جهت دسترسی به

روزنامه ایندپیندنت
محمد خالد البیحی

بسیاری از شهروندان آمریکایی، سعودی را کشوری عجیب می‌پندارند؛ کشوری که مردان آن عمامه بر سر داشته و زنان آن از سر تا پاسباه پوش هستند. اما این تصور کلیشه‌ای روندها و رویکردهایی که سعودی از آمریکا الگو گرفته است را کاملاً نادیده می‌گیرد. باید یادآوری کرد که زیرساخت‌های نفتی ما از تکنولوژی و دانش آمریکا بهره می‌برد، نظام تأمین اجتماعی ما توسط تجهیزات آمریکا پشتیبانی می‌شود و بیماران ما نیز بواسطه پزشکی که در آمریکا تخصص گرفته‌اند، درمان می‌شوند. افزون بر آن ارتش ما نیز از تسلیحات آمریکایی استفاده می‌کند و سربازان آمریکا سربازان سعودی را آموزش می‌دهند. چین چیزهای زیادی برای عرضه

برای شهرک‌سازی
نیازی به اجازه آمریکا نداریم

روزنامه جروزالم پست

«یائیر لاپید»، وزیر امور خارجه رژیم صهیونیستی، در پاسخ به سؤال خبرنگاران در کنست (پارلمان رژیم صهیونیستی) به موضع مخالف و اشننگتن با شهرک‌سازی‌ها در کرانه باختری واکنش نشان داد. دولت آمریکا ضمن ابراز مخالفت با شهرک‌سازی‌ها در کرانه باختری، از تل‌آویو خواسته بود که هیچ‌گونه شهرک جدیدی در کرانه باختری احداث نکند. لاپید در این خصوص گفت که اسرائیل برای ساخت شهرک در کرانه باختری نیازی به اجازه آمریکا ندارد. با این حال، وی افزود زمانی که مسئله مربوط به شهرک‌سازی است، آن‌ها همواره آمریکایی‌ها را در جریان امور قرار داده‌اند. رسانه‌های عبری اخیراً گزارش دادند که هم‌زمان با احتمال سفر رئیس‌جمهور آمریکا به اراضی اشغالی، رژیم صهیونیستی طرح احداث حدود ۴ هزار واحد جدید در کرانه باختری را تصویب می‌کند.

<https://cutt.ly/RHfw8bOH>

قطر حامی حماس است

روزنامه هآرتس
حسین عبدالحسین

اخیراً نظراتی در مورد تجلیل از یک «تغییر» خوشایند در سیاست‌ها و رفتار قطر افزایش یافته است: دوری از حمایت و ترویج از گروه‌های اسلام‌گرای افراطی و سوق به «تعارض‌زدایی» و میانه‌روی. حقیقت این است که حمایت قطر از گروه‌های افراطی هیچ یک از آن‌ها را میانه‌رو نکرده و منعکس‌کننده تغییر اخیر در سیاست خارجی دوحه نیست. در ماه سپتامبر، طالبان اعلام کرد که پلیس اخلاقی جایگزین وزارت زنان خواهد شد. طالبان همچنین اعدام و قطع عضو را مجدداً برقرار کرد. اگر قطر در گذشته فکر می‌کرد که روابط قوی‌اش با طالبان باعث ایجاد توازن در گروه افغان می‌شود، اکنون بهتر است دوباره تجدید نظر کند. با وجود تمام پول قطر، رهبر حماس در غزه اخیراً از هر اسرائیلی عرب خواسته است که هر اسرائیلی یهودی را که می‌تواند بکشد. جنگ تمام‌عیار با اسرائیل تنها منجر به ویرانی در مقیاس بزرگ در نوار غزه می‌شود، که تسلط حماس را تضعیف می‌کند و دستاورد چندانی برای آسیب رساندن به دولت یهود یا منحرف کردن توجه آن از برنامه هسته‌ای ایران ندارد.

دوحه سالانه ۳۶۰ تا ۴۸۰ میلیون دلار به حماس یارانه می‌دهد. با یک سوم این پول، قطر سوخت مصر را خریداری می‌کند که قاهره سپس به غزه می‌فرستد، جایی که حماس آن را می‌فروشد و درآمد آن را به جیب می‌زند. اگر اسرائیل از بیت‌المقدس شرقی عقب‌نشینی می‌کرد و اجازه ایجاد یک کشور مستقل فلسطینی در این سرزمین را می‌داد، همه کشورهای عربی صلح با دولت یهود را تصویب و روابط را عادی می‌کردند. در آن زمان، بشار اسد به امیل لحدو دستور داد که بندی را وارد کند که باعث شکست ابتکار عمل شد: «حق بازگشت» آوارگان فلسطینی به اسرائیل. یاسر عرفات، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین، که در مقر خود محاصره شده و آگاه بود که اسد موقعیت او را در بیروت تضعیف می‌کند، از هیئت خود خواست که «حق بازگشت» را حفظ کند.

طی دو دهه گذشته، سیاست خارجی قطر تغییر کرده، اما به سمت اعتدال نرفته است.

<https://cutt.ly/3G6BASW>

آیا منطقه ما به جنگ اوکراین کشیده خواهد شد؟

روزنامه الشرق الاوسط
طارق الحمید

داشت. ممکن است شعله‌ور کردن یک جنگ آسان باشد، اما پیش‌بینی عواقب و پایان آن دشوار است.

هرکسی که مطبوعات اسرائیل را بخواند متوجه می‌شود که اسرائیلی‌ها نگران تشدید تنش روسیه هستند.

هر جنگی در این مقیاس، در این زمان خاص، فاجعه‌آمیز خواهد بود، زیرا قوانین بین‌المللی ارزش خود را از دست داده و روابط دیپلماتیک سنتی واقعی بین اکثر طرف‌ها، به ویژه روابط آمریکا و غرب با روسیه، به کلی از بین رفته است. بر این اساس، درگیری روسیه و اسرائیل را نمی‌توان یک بحران گذرا دانست. مسلم است که اظهارات لاوروف نه یک لغزش زبانی، بلکه پیامی کاملاً سنجیده و روشن به اسرائیلی‌ها بوده است.

<https://cutt.ly/rHq5JdT>

همچنین حماس باشند. اخیراً هیئتی برای گفتگو به مسکو اعزام شده است.

این موضوع به نفع اسرائیل، ایران و شبه‌نظامیان آن در سوریه نیست. ترس از تهدیدی وجود دارد که منحصراً به نفع ایران باشد. در واقع، شروع جنگ از جبهه غزه یا لبنان، یا تشدید تنش از مرز سوریه، به معنای فشار کمتری بر ایران است که دائماً توسط اسرائیل برای تلاش برای دستیابی به بمب هسته‌ای هدف قرار می‌گیرد. در نتیجه، هرگونه جنگ فرسایشی برای اسرائیل، فرصتی برای ایران خواهد بود تا دوباره افراط‌گرایی را در منطقه تقویت کند، دروغ مقاومت و مخالفت را بازسازی کند و به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی فرصتی بدهد تا به برنامه خود در غرب آسیا خدمت کند.

هر جنگ نیابتی قطعاً تأثیر زیادی بر منطقه از عراق تا یمن، لبنان تا سوریه و البته غزه خواهد

تشدید تنش اخیر روسیه و اسرائیل به دلیل اظهارات سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه، که اسرائیل را به حمایت از نتوانزی هادر اوکراین متهم کرد و ادعا کرد که آدولف هیتلر اصالت یهودی دارد، شاخص بدی برای منطقه ما است. علی‌رغم این واقعیت که ولادیمیر پوتین بانفتالی بنت، نخست‌وزیر اسرائیل تماس گرفته است و گزارش‌های متناقضی در مورد اینکه آیا او از اظهارات وزیر خارجه خود عذرخواهی کرده است یا خیر، این تشدید تنش ممکن است غرب آسیا را وارد جنگ در اوکراین کند.

هرگونه درگیری روسیه و اسرائیل بر سر بحران اوکراین ممکن است منطقه ما را وارد بحران‌های جدیدی کند که طرف‌های آن ممکن است سوریه، نظام ایران و در نتیجه حزب الله و

حادثه سینا عزم ما را تضعیف نمی‌کند: تروریسم را ریشه‌کن خواهیم کرد

شبکه خبری العربیه

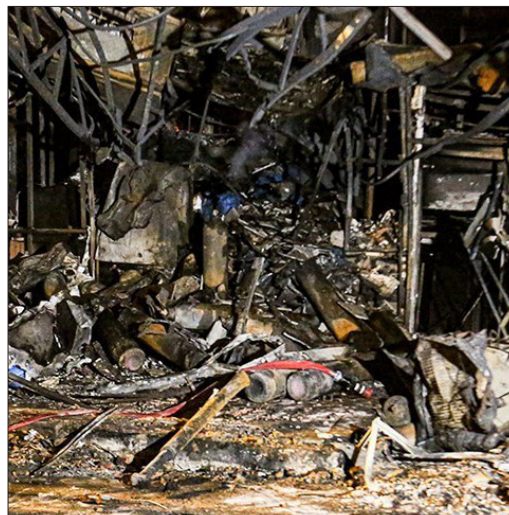
رئیس جمهور مصر تأکید کرد که حادثه تروریستی در ایستگاه پمپاژ آب در غرب سینا، عزم دولت و ارتش مصر در جنگ علیه تروریسم را تضعیف نخواهد کرد.

عبد الفتاح السیسی گفت: «فرزندان وفادار مصر با تمام شجاعت و فداکاری به ندادی میهن خود پاسخ داده و با اعتقادی راسخ، بی‌نظیر و غیرمتزلزل، وظیفه حفظ میهن را انجام خواهند داد.»

او تأکید کرد که «عملیات تروریستی خائنانه» تأثیری بر عزم و اراده ملت مصر و نیروهای مسلح این کشور در تکمیل پروسه ریشه‌کن کردن تروریسم نخواهد داشت.

این در حالی است که محکومیت‌های بین‌المللی علیه این اقدام تروریستی همچنان ادامه دارد. کشورهای عربی خلیج فارس، پادشاهی اردن و دولت خودگردان فلسطین، این حمله تروریستی را به شدت محکوم کردند.

<https://cutt.ly/AhwrQUg>

اسرائیل چند تیم برای ترور رهبران حماس آماده می‌کند

حمله کنند. این گروه همچنین علناً مهاجمان را تحسین کرده و به انجام تهاجمات بیشتر تشویق نموده است. با این حال، گروه تروریستی حماس، مسؤلیت حمله ماه گذشته که طی آن افسر گارد امنیتی شهرک اریئل در کرانه باختری کشته شد را بر عهده گرفت. گرچه قانونگذاران و متخصصان اسرائیلی در تلافی موج ترور کنونی که فراخوانش را سینوار از ناحیه محصوره ساحلی داده، موافق قتل او بوده‌اند، اما مقامات همچنین از اقدام به قتل‌های هدفمند در غزه و کرانه باختری ابا دارند، زیرا ممکن است انگیزه شلیک راکت به شهرهای اسرائیلی شود.

<https://cutt.ly/IHQ41LR>

روزنامه تایمز اسرائیل
گزارش‌ها حاکی است که اورشلیم به متحدان خارجی خود اطلاع داده که در تلافی موج حمله‌های مرگبار تروریستی، چند تیم را به منظور قتل هدفمند رهبران گروه تروریستی حماس که مقیم خارج از کشور هستند، آماده می‌کند. منابع بینام‌آمنیتی در گفتگویی با تایمز لندن که روز دوشنبه منتشر شد، گفته‌اند باید برای سازمان تروریستی [حماس] «پیامی صریح» فرستاد. گرچه حماس مسؤلیت اکثر حمله‌هایی که از ۲۲ مارس آغاز شد و ۱۹ کشته در اسرائیل و کرانه باختری بجای گذاشت را به عهده نگرفته، اما «یحیی سینوار»، رهبر گروه در غزه بارها فلسطینیان را فراخوانده تا به اسرائیلی‌ها

دولت اسرائیل باید با «جی استریت» همکاری کند

**روزنامه جروزالم پست
آوی گیل**

زمان، دستگیری تروریست‌های فلسطینی را که در پایان روز استقلال، سه غیرنظامی اسرائیلی را در شهر الاد به قتل رساندند، حل می‌کند. پوشش اطلاعاتی اسرائیل از کرانه باختری جامع و منابع و تلاش‌های اختصاص داده شده به تعقیب جنایتکاران آنقدر زیاد است که این سوال مطرح می‌شود: آیا آن‌ها در درگیری با نیروهای امنیتی زنده دستگیر می‌شوند یا می‌میرند. مسئله بزرگی که نیروهای امنیتی در موج کنونی ترور با آن مواجه‌اند، حل حملات یا دستگیری مهاجمان نیست. مشکل، جمع‌آوری هشدارهای اولیه است که می‌تواند جلوی تروریست‌ها را بگیرد. در سلسله حملات قبلی گرگ‌های تنها در سال ۲۰۱۵، اسرائیل روش‌هایی را برای ردیابی اظهارات افراطی در شبکه‌های اجتماعی تدوین کرد، اما به نظر می‌رسد این بار تروریست‌ها با احتیاط بیشتری عمل کرده و از باقی گذاشتن هرگونه اثری از نیت خود اجتناب می‌کنند. موج کنونی حملات از اورشلیم آغاز شد، زمانی که یک فلسطینی اهل الخلیل، یک کارگر مولداوی را که به اشتباه تصور می‌کرد اسرائیلی است، در ۲۰ مارس به قتل رساند. تاکنون هفت حمله مرگبار رخ داده که جان ۱۶ غیرنظامی و سه پرسنل امنیتی را گرفته است. عدم وجود سازمانی در پشت این حملات، شناسایی اهداف دیگری را که می‌توان قبل از حمله دستگیر کرد، دشوار می‌سازد. بازدارندگی اسرائیل در این مقطع چندان عالی به نظر نمی‌رسد. سینوار یک قاتل محکوم است که بیش از ۲۰ سال را به دلیل قتل و شکنجه افراد مظنون به همکاری با اسرائیل در زندان گذرانده است. لازم به ذکر است که وی در جریان معامله مبادله زندانیان شالیت توسط بنیامین نتانیا هو آزاد شد. همه دولت‌های اخیر تلاش کرده‌اند بین کرانه باختری و نوار غزه تفکیک ایجاد کنند. سینوار سال گذشته این تمایز را از بین برد و شلیک موشک از غزه در عملیات لبه حفاظتی را به درگیری‌ها در کوه معبد و درگیری با اعراب اسرائیلی در خط سبز مرتبط ساخت. از یک سو، او آشکارا ترور را در اسرائیل و کرانه باختری تشویق می‌کند. از سوی دیگر، سیاست کاهش محدودیت‌ها و بازسازی غزه طبق معمول ادامه دارد. ترور به معنای دور دیگری از جنگ در غزه است که اسرائیل اکنون به آن علاقه‌ای ندارد. علاوه بر این، ترورها تاکنون نتایج متفاوتی در مقابله با حملات تروریستی داشته است.

<https://cutt.ly/FG6MH3e>

اسرائیل حملات تروریستی حماس را متوقف کند

**روزنامه هآرتس
آموس هارلا**

جی استریت که با حزب دموکرات در آمریکا شناخته می‌شود، سال‌هاست که از سوی دولت اسرائیل مورد بی‌مهری قرار گرفته است. بی‌میلی اسرائیل به این لابی که متشکل از یهودیان است، در طول این سال‌ها کم‌رنگ نشده است. اما امروزه، و به‌ویژه در مورد تهدید هسته‌ای ایران، جی استریت ممکن است به‌عنوان یک عامل موثر شناخته شود. آخرین نظرسنجی موسسه یهودی الکتورات نشان می‌دهد که تغییرات آب‌وهوایی در صدر فهرست اولویت‌های یهودیان آمریکایی (۲۹ درصد) قرار دارد، در حالی که مسائل اسرائیل (۴ درصد) و ایران (۳ درصد) در انتهای فهرست قرار دارند. این آمار باید رهبران اسرائیل را نگران کند. یهودیان آمریکا، شرکای آشکار در حمایت از این مأموریت هستند. با این حال، در سال‌های اخیر همکاری بین اسرائیل و یهودیان آمریکایی به طور فزاینده‌ای همراه با مشکل بوده است. بازتاب درگیری شدید بین نتانیا هو و باراک اوباما بر سر توافق با ایران، هنوز در ذهن یهودیان آمریکایی موج می‌زند. دموکرات‌ها احساس کردند که نتانیا هو آن‌ها را نادیده می‌گیرد و تیم او به‌طور توهین‌آمیزی ادعا می‌کند که مسیحیان انجیلی بیش از آن‌ها به اسرائیل وفادار هستند. تأثیر این افکار از سوی دولت بنت نیز حس می‌شود. دولت بنت-لاپید به دلیل تمایل به احیای روابط با یهودیان آمریکایی، بسیار مراقب است. جی استریت از سیاست اوباما و بعداً جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا، برای پیگیری توافق با ایران حمایت کرد. در این زمینه، اگر این لابی در قبال ایران موضعی را پیش ببرد که به اسرائیل کمک کند، هیچ‌کس نمی‌تواند آن را به بی‌وفایی به بایدن متهم کند. برای مثال، ترویج اقداماتی برای اطمینان از اجرای توافق برجام در صورت امضا و در عین حال، تقویت قابلیت‌های اسرائیل برای محافظت از خود بسیار حائز اهمیت است. هنگامی که یک تهدید جدی برای امنیت ملی اسرائیل تشدید شود، دولت اسرائیل باید صدای خود را بدون توجه به هر چیزی، بیش از گذشته به گوش مردم برساند. در عین حال، اهم استراتژیکی مانند جی استریت فرصتی است که نباید از دست داد.

<https://cutt.ly/oHq5x>

نفت ارزان روسیه: رقیب جدید تجارت نفتی ایران و چین

روزنامه ایندپیندنت

این در حالی است که نفت روسیه که با کاهش تقاضا در اروپا و تحریم‌های آمریکا پس از حمله مسکو به اوکراین مواجه است، راه خود را به سوی چین هموارتر کرده است. برآورد داده‌های «ورنکسا» حاکی از آن است که چین روزانه ۶۵۰ هزار بشکه نفت خام از ایران وارد می‌کند، در حالی که این رقم در ماه مارس ۷۰۰ هزار بشکه در روز بود. کپلر، شرکت پردازش داده‌های نفتی نیز بر این باور است که ایران در ماه آوریل روزانه ۵۷۵ هزار بشکه نفت به چین صادر کرده است. در حالی که متوسط این رقم در سه ماهه نخست سال ۲۰۲۰، روزانه ۸۴۰ هزار بشکه نفت بود.

واردات نفت چین از ایران در ماه آوریل در مقایسه با اواخر سال ۲۰۲۱ و اوایل سال ۲۰۲۲ کاهش یافت. رویترز یکی از مهمترین عوامل موثر در این زمینه را افزایش واردات نفت ارزان از روسیه و کاهش تقاضای پالایشگاه‌ها پس از بازبرقراری قرنطینه در چین عنوان کرد. کاهش خرید نفت چین از ایران در حالی است که به نظر می‌رسد دیپلمات‌های غربی امید به احیای برجام را از دست داده‌اند و تهران از فرصت افزایش بهای نفت برای خرید زمان استفاده می‌کند. با این حال، چین همچنان هفت درصد از منابع نفتی مورد نیاز خود را از ایران تأمین می‌کند.

<https://cutt.ly/eHq851p>

حماس ترسیده است

وبگاه جوئیش نیوز سیندیکیت ایال زیسرا

برخی در اسرائیل وقایع ماه رمضان گذشته را «نسبتاً آرام» توصیف کرده‌اند. یکی از سخنان شنیده شده این است که روبرویی سربازان اسرائیلی و آشوبگران فلسطینی در یک ماه گذشته (و پیش از آن) حماس را تقویت کرده و حتی این گروه تروریستی را به یک نیروی پیشرو در صحنه فلسطین تبدیل کرده‌اند. اما واقعیت میدانی این است که در حالی که حماس تلاش می‌کند بر موج خشونت سوار شود و از آن قدرت بگیرد، نه مسئول آن است و نه شدت آن را کنترل می‌کند. حماس، فلسطین را کنترل نمی‌کند و قطعاً تشکیلات خودگردان فلسطین را نیز کنترل نمی‌کند.

هیچ سازمانی پشت حملات تروریستی ماه گذشته نبود، و حتی شورش‌ها که در آن چند صد فلسطینی شرکت داشتند، نتوانست حمایت اکثریت مردم فلسطین را که ترجیح دادند در حاشیه بمانند، جلب کند.

در پایان روز، هر فلسطینی می‌فهمد که حماس به جایی نمی‌رود. یک نگاه به غزه برای درک این موضوع کافی است. این سازمان تروریستی مسئول نوار غزه است و وضعیت مردم محلی هرگز بدتر از این نبوده است و امید به بهبود آن در آینده بسیار کم است. حماس در تلاش است تا در یهودیه و سامریه و در میان افکار عمومی عرب اسرائیل متزلزل شود زیرا از روبرویی مستقیم با ارتش اسرائیل در مرز غزه بیم دارد، زیرا دولت بهای هر جنگی را خواهد پرداخت. در نوار سیاست حماس هیچ پیچیدگی یا جسارتی نیست و فقط ضعف وجود دارد.

حتی حمله یحیی سنوار به منصور عباس، رهبر حزب اسلامگرای رعام، دلیلی بر این است که رهبر حماس و همکارانش می‌ترسند که سیاست ادغام عباس در جامعه اسرائیل در بین اسرائیلی‌های عرب محبوبیت پیدا کند و بسیاری از فلسطینی‌ها در صورت انتخاب، شهروندی اسرائیل را ترجیح دهند.

این پیروزی بزرگ اسرائیل بر ناسیونالیسم فلسطینی است، اما اکنون زمان جشن گرفتن نیست زیرا هرج و مرج صحنه فلسطین یک چالش امنیتی برای اسرائیل است. این امواج وحشت، نیازمند یک سیاست فعال است، نه فقط حفظ وضعیت موجود یا منتظر ماندن تا رویداد بعدی.

<https://cutt.ly/sHwwcYx>

خطرات رژه پیروزی روسیه

اندیشکده گیت استون امیر طاهری

پوتین به جای نشان دادن پایان خصومت‌ها، ممکن است گسترش محدوده جنگی را اعلام کند. تهاجم [به اوکراین] منجر به تقویت غیرمنتظره پیوندهای سیاسی و نظامی در میان قدرت‌های غربی شده و تمایل آن‌ها را برای تغییر حکومت در مسکو تشدید کرده است. جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا، علناً خواستار پایان دادن به سلطه پوتین بر روسیه شده است. لیز تراس، وزیر امور خارجه بریتانیا می‌گوید هدف غرب این است که روسیه را چنان تضعیف نماید که دیگر هرگز نتواند به کشور دیگری حمله کند. پوتین برای جلوگیری از اروپایی شدن اوکراین حمله کرد، غافل از اینکه خود روسیه در نهایت مجبور خواهد شد استراتژی غرب‌زدگی را اتخاذ کند.

پوتین احتمالاً رژه ۹ می را حفظ خواهد کرد و برای همراهی با آن به یک پیروزی می‌رسد. ویکتور اوربان، نخست‌وزیر مجارستان، که سابقاً یکی از دوستان پوتین بود، ادعا می‌کند که ولادیمیر در جنگ علیه اوکراین در هماهنگی با تاکتیک تقلب و عقب‌نشینی خود که یک قدم به عقب است، اعلام پیروزی خواهد کرد تا برای گام بعدی آماده شود.

پوتین قبلاً از پیروزی‌های جزئی یا حتی خیالی برای استتار شکست‌های تاکتیکی استفاده کرده است. او این کار را در سال ۲۰۰۸ پس از حمله به گرجستان و الحاق اوستیای جنوبی و آبخازی انجام داد و این تاکتیک را در سال ۲۰۱۴ پس از حمله به اوکراین و الحاق کریمه به خاک خود تکرار کرد.

او در حمله مجدد به اوکراین دو اشتباه بزرگ مرتکب شد. اول، هدف خود را تسخیر و شکل دادن مجدد اوکراین به عنوان یک کشور تابعه قرار داد.

دوم، او تهاجم خود را به عنوان یک الزام دفاعی در برابر توطئه گران غربی که سعی دارند روسیه را به چندین کشور کوچک تقسیم کنند، به بازار عرضه کرد.

حتی اگر پوتین اعلام پیروزی کند، هیچ تضمینی وجود ندارد که قدرت‌های غربی اهداف جنگی اعلام‌شده و گاه متناقض خود را کنار بگذارند.

به نظر می‌رسد تغییر دولت در مسکو هدف نهایی رهبران غربی است، اما هیچ یک استراتژی معتبری برای دستیابی به آن ارائه نکرده‌اند.

بنابراین، اگر رژه پوتین می‌تواند مقدمه‌ای برای صلح باشد، هیچ کس، حتی ولودیمیر زلنسکی، نباید سعی کند آن را برهم زند.

<https://cutt.ly/oHqx6HG>

رصد اندیشکده‌های آمریکایی

Christians United for Israel @CUFI

Russia has begun the process of withdrawing some of its troops in Syria to help bolster its forces in Ukraine. The now-abandoned bases in Syria have been transferred to Iran's paramilitary Revolutionary Guards Corps & the Lebanese terror group Hezbollah.

روس به روند خروج برخی از نیروهای خود از سوریه را برای کمک به تقویت نیروهای خود در اوکراین آغاز کرده است. پایگاه‌های رهاشده در سوریه به شبهه‌نظامی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران و گروه تروریستی حزب الله لبنان منتقل شده است.

Jonathan Schanzer @JSchanzer

I am watching for signs of Iranian sponsorship of these acts of violence in Israel. The Israelis have pointed to a nerve center or HQ, run by Iran in Lebanon, that is working to stoke this unrest. Israel is apparently wrestling with how to handle it. Watch this space.

من به دنبال نشانه‌هایی از حمایت ایران از اعمال خشونت‌آمیز در اسرائیل هستم. اسرائیلی‌ها به یک مرکز یا مقر اصلی که توسط ایران در لبنان اداره می‌شود، اشاره کرده‌اند که برای برانگیختن این ناآرامی کار می‌کند. اسرائیل ظاهرأ در حال مبارزه با نحوه مدیریت آن است.

Mark Dubowitz @mdubowitz

Khamenei's strategy is backfiring as Israel's ongoing covert and sometimes overt war against the regime in Iran and its proxies continue to draw Arab states toward Israel.

استراتژی رهبری ایران نتیجه معکوس می‌دهد زیرا جنگ خفنی و گاه آشکار اسرائیل علیه نظام در ایران و نیروهای نیابتی آن همچنان کشورهای عربی را به سمت اسرائیل می‌کشاند.

طلال محمد العبدالله الفيصل @tmafaizal

between 2015 and 2018, under #JCPOA, #Iran increased its financial and military support for its terrorist militias in Syria, Iraq, Yemen, Lebanon and beyond.

بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۸، تحت توافق برجام، ایران حمایت مالی و نظامی خود را از شبهه‌نظامیان تروریست خود در سوریه، عراق، یمن، لبنان و فراتر از آن افزایش داد.

Giorgio Cafiero @GiorgioCafiero

At least in DC the issue was largely along partisan lines. Practically all Republicans favored him withdrawing from the accord and most Democrats (including Biden) opposed the move. Where Dems stand on JCPOA today is a slightly different question.

حداقل در واشنگتن، موضوع برجام عمدتاً حزبی بود. عملاً همه جمهوری خواهان طرفدار خروج ترامپ از توافق بودند و اکثر دموکرات‌ها (از جمله بایدن) با این اقدام مخالفت کردند. موضع دموکرات‌ها در مورد برجام امروز یک خواسته متفاوت است.

Peter Beinart @PeterBeinart

By years end, Iran will likely be w/in days of the capacity to build a nuclear bomb + the US--or Israel--could be on the brink of war. Biden could prevent that by reviving the nuclear deal. But he's not doing so because he doesn't want the political fight

تا پایان سال، ایران ظرف چند روز از ظرفیت ساخت بمب هسته‌ای برخوردار خواهد شد و آمریکا با اسرائیلی ممکن است در آستانه جنگ باشند. بایدن با احیای توافق هسته‌ای از آن جلوگیری کند. اما او این کار را نمی‌کند زیرا او جنگ سیاسی را نمی‌خواهد.

Dr. Ali BAKIR @AliBakir

Tension is rising between Turkey and Iran. The Iranians will display a further hawkish/hostile stance once the #JCPOA is re-activated.

تنش میان ترکیه و ایران در حال افزایش است. زمانی که برجام دوباره فعال شود، ایرانی‌ها موضع جنگ طلبانه و خصمانه بیشتری از خود نشان خواهند داد.

Charles Lister @Charles_Lister

#Assad's visit to #Iran came amid continued Iranian efforts to consolidate in #Syria - including the emergence of a new Defense Minister. But it also meant little when compared with this week's #Brussels Conference & donor calls for 2022 aid.

سفر اسد به ایران در بجهت تلاش‌های مستمر ایران برای تحکیم در سوریه از جمله ظهور وزیر دفاع جدید انجام شد. اما در مقایسه با کنفرانس بروکسل در این هفته و درخواست‌های خیرین برای کمک در سال ۲۰۲۲ نیز معنی کمی داشت.

Mark Dubowitz @mdubowitz

I've been critical of Biden administration's Iran policy. But Khamenei's regime is to blame if there's no deal. They're building an illegal nuclear weapons program and are the leading state sponsor of terrorism through the IRGC.

من از سیاست دولت بایدن در قبال ایران انتقاد کرده‌ام. اما اگر توافقی صورت نگیرد، نظام [آیت‌الله] خامنه‌ای مقصر است. آن‌ها در حال ساختن یک برنامه غیرقانونی تسلیحات هسته‌ای هستند و بواسطه سپاه، دولت اصلی حامی تروریسم هستند.

صد اندیشکده‌های آمریکایی

UANI

@UANI

#Iran's acquisition of a nuclear weapon could push countries in the region to pursue their own nuclear capabilities, experts warn. US must work now to repair relations with allies in the Middle East and assuage their security concerns.

کارشناسان هشدار می‌دهند که دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای می‌تواند کشورهای منطقه را به دنبال توانایی‌های هسته‌ای خود سوق دهد. آمریکا باید اکنون برای ترمیم روابط با متحدان در غرب آسیا و کاهش نگرانی‌های امنیتی آن‌ها تلاش کند.

Sami Hamdi

@SALHACHIMI

Worth noting that Trump's move was celebrated by even those who despised him. JCPOA was a recognition of #Iran's ever-expanding influence in the region, and acted as umbrella for US-sanctioned incorporation of its militias into state institutions, thereby entrenching its control.

شایان ذکر است که این اقدام ترامپ مبنی بر خروج از برجام حتی توسط کسانی که او را تحقیر می‌کردند مورد تمجید قرار گرفت. برجام، به رسمیت شناختن نفوذ روزافزون ایران در منطقه بود و به‌عنوان چتری برای الحاق شبهه‌نظامیان تحت تحریم آمریکا به نهادهای دولتی عمل کرد و از این طریق کنترل آن را مستحکم کرد.

Mark Dubowitz

@mdubowitz

Raisi thanks @USEnvoIran for his negotiating leverage that makes it less necessary that he do any deal (especially a longer and stronger one).

رئیس‌ی بانسکر از زبیرت مالی به خاطر اهم مذاکره‌اش که باعث می‌شود کمتر نیازی به انجام هر معامله‌ای داشته باشد، تشکر خواهد کرد (خصوصاً یک معامله طولانی‌تر و قوی‌تر).

Adam Milstein

@AdamMilstein

Why is Biden cozying up to Iranian terrorists?! Congress is now probing the Biden administration over its decision to grant a U.S. visa to an Iranian national tied to Iran's terrorist fighting force and its former leader, Qassem Soleimani.

چرا بایدن با تروریست‌های ایرانی خوش برخورد است؟! کنگره اکنون در حال بررسی تصمیم دولت بایدن در خصوص اعطای ویزای آمریکا به یک تبعه ایرانی مرتبط با نیروی جنگی تروریستی ایران و رهبر سابق آن، قاسم سلیمانی است.

Hillel Neuer

@HillelNeuer

9/ The credibility of the UN's country investigation system is at stake. If the UN investigator on Palestine gets an award from Abbas, what is to stop the UN investigators on Iran, Belarus and North Korea from accepting awards from Ayatollah Khamenei, Lukashenko and Kim Jong-un?

اعتبار سیستم تحقیقات کشوری سازمان ملل در خطر است. اگر بازرس سازمان ملل در امور فلسطین، از عباس جایزه بگیرد، چه چیزی مانع از دریافت جایزه توسط بازرسان سازمان ملل در امور ایران، بلاروس و کره شمالی از [آیت‌الله] خامنه‌ای، لوکاشنکو و کیم جونگ اون می‌شود؟

Cate Long

@cate_long

A full Russian embargo would be devastating since both Iran and Venezuela have battled away US approaches recently & OPEC+ doesn't want to increase production beyond agreed framework.

تحریم کامل روسیه ویرانگر خواهد بود زیرا ایران و ونزوئلا اخیراً رویکردهای آمریکا را کنار گذاشته‌اند و اوپک پلاس نمی‌خواهد تولید را فراتر از چارچوب توافق شده افزایش دهد.

Crisis Group

@CrisisGroup

Damascus can take important steps to reduce violence. The regime has a history of slowly bringing informal armed actors under its control. Russia & Iran can press militia leaders to stop extorting businesses and abusing civilians.

دمشق می‌تواند گام‌های مهمی برای کاهش خشونت بردارد. نظام سابقه دارد که به آرامی بازیگران مسلح غیررسمی را تحت کنترل خود درآورد. روسیه و ایران می‌توانند رهبران شبهه‌نظامیان را تحت فشار قرار دهند تا از اخذی از مشاغل و سوء استفاده از غیرنظامیان خودداری کنند.

Mark Dubowitz

@mdubowitz

We also produced a timeline showing that most of Iran's nuke escalation — including its most dangerous steps — occurred after Biden's election and his promise to abandon pressure.

ما جدول زمانی تهیه کردیم که نشان می‌دهد بیشتر تشدید تنش هسته‌ای ایران از جمله خطرناک‌ترین گام‌های آن، پس از انتخاب بایدن و وعده‌اش برای کنار گذاشتن فشار حداکثری رخ داده است.

Rep. Ilhan Omar

@ilhan

We are running out time in making peace in the Middle East and avoiding war. It's time to finalize the Iran deal!

زمان برای برقراری صلح در غرب آسیا و اجتناب از جنگ در حال اتمام است. زمان نهایی کردن توافق ایران فرا رسیده است!

رصد و ترجمه اندیشه‌های امریکایی
مختص مطالعه نخبگان